

Rie's Dagbog

som fortalt til Leila

Fra Hondaribia til Gijon (september 2010)

Acorerne (juli 2011)

Balearerne (juli 2013)

Sicilien (september 2014)

Rie's dagbog som fortalt for Leila

Fra Hondaribia til Gijon

Mandag den 13. september 2010

Tilbage på båden med supermarked, Internet, brusebad og vaskemaskine, så var der en del småting, der skulle følges op på. Der gik således bare rutine i livet, indtil Leila ankommer i aften. Vi har arrangeret lidt Pinxos.

Tirsdag den 14. september 2010

Vi tog fra Hondarribia klokken kvart over ti og var i Zumaia klokken tre. Vi gik straks op i byen for at finde et hyggeligt sted at få en kølig øl. Det var svært. En meget død by. Vi fandt dog et sted at drikke en øl, men fandt ikke et sted, hvor vi kunne spise om aftenen. Nogle få, men velvalgte indkøb blev gjort, så Sten og husmoderafløseren kunne servere tapas på Troldand.

Onsdag den 15. september 2010

Overliggenderdag. Det var godt vi fik en overliggenderdag, for Zumaia er ikke helt så kedeligt som det så ud til i går. Vi var i land og der var meget mere liv i byen end i går. Zumaia er den dyreste havn vi har ligget i indtil videre, så der var ingen grund til at blive længere her.

Torsdag den 16. september 2010

Det støvregnede lidt da vi tog af sted fra Zumaia klokken halv ni. Vi var først i Bilbao klokken fem. Og på vejen havde regnen taget til, meget. Leila havde ikke rigtig olietøj med, så hun blev våd. Jeg havde mit olietøj på, men det kunne ikke holde regnen ude. Jeg må se at få gjort noget ved sømmene, det er der vandet sniger sig ind. Lystbådehavnen ligger lidt uden for byen, så vi skulle med den af Norman Foster (ham med elefanthuset i Københavns Zoo) designede metro til byen. Da vi kom i havn, tog vi os sammen tørrede os, vaskede os til udringet og tog metroen til byen for at få tapas på nogle af de berømte caféer i centrum. Da Leila kom ind i den første bar og så udvalget, blev hun helt stille(!), øjnene blev store og så begyndte hun

at pege. Vi nåede kun to tapasbarer, for de lukkede ved 11-tiden. Det overraskede os lidt, men så kunne vi komme hjem med metroen.

Fredag den 17. september 2010

Bilbao skulle også bese i dagslys, derfor en overliggenderdag her. Guggenheim museet, tegnet af Frank Giery var rigtig flot, og der var nogle flotte udstillinger med moderne kunst. Vi fandt et rigtig hyggeligt sted hvor vi fik tapas og rødvin, mange tapas. På vej ned til båden gik vi i sejlklubben for at få en øl i den bar, der ligger ved klubbens swimmingpool. På den anden side af vejen ligger et kæmpe klubhus med bar og restaurant. Jo, sejlklubben var en oplevelse, med fin service. Vi blev dog gjort opmærksomme på, at hvis vi ville spise på restauranten, så skulle Sten have lange bukser på.

Mens Leila og jeg vaskede os til udringet og lagde en let aften make-up ville Sten toppe op med vand, (det var mørkt og Sten var træt) og det blev hældt direkte i dieseltanken (kun et kort skvæt inden slangen blev flået op, men alligevel). Det gjorde os kolde, meget kolde. Hvor meget vand var der kommet i? Vi havde vores bud fem og ti liter, uhhh. Vi prøvede dog at slå koldt vand i blodet, mens Sten overvejede, hvad der skulle gøres. Vi trak vejret dybt og besluttede at vente til i morgen når vandet havde sat sig i bunden af tanken, med at pumpe det ud.

Vi spiste i sejlklubbens restaurant om aftenen. Tre retter med vin for 28 €. Oven i det fik vi så en antropologisk oplevelse. Det var virkelig et sted for people-watching. Som englænderne ville sige: det var rigtig posh.

Pinxox i rå mængder

Lørdag den 18. september 2010

Endnu en overliggerdag, hvor vi slappede af og så på nærområdet. Et feriested, hvor sæsonen er overstået og hvor der kom lidt liv i byen her hen under aftenen. Det med afslapning var dog så som så, idet vi havde 'vand i olie' problemet. Vi startede med at pumpe vandet op fra bunden af dieseltanken.

Troldands dieseltank er heldigvis konstrueret rigtigt dvs. med et lavt liggende reservoir. Derfra der går et separat rør til toppen af tanken, hvor fra man kan pumpe ud (med vores vakuum pumpe der normalt bruges til smøreolie skift). Halvanden liter blev det til. Det overraskede os, at det ikke var mere. Da vi pumpede senere på dagen, var der måske en kubikcentimeter. Det var så det problem. Om aftenen serveredes der, ombord på det gode skib Troldand pantryets, egne tapas. Det er ret utroligt at opleve Sten og Leila når der skal opfindes mad. Der snakkes og planlægges og så lige pludseligt, så ligner pantryet et restaurationskøkken i miniformat... og så er der mad. Dejlig mad.

Søndag den 19. september 2010

Kvart i ni tog vi fra Bilbao og var fortøjet i Santander klokken halv fem. Inden vi nåede så langt havde vi været inde i den havn, der ligger midt i byen. Det er en privat havn og der var ikke plads, slet ikke plads og der blev kun talt spansk til os. Så for første gang i de fyrré år vi har sejlet er vi blevet smidt ud af en

Der handles det allermest nødvendige

havn. Nå, men efter denne oplevelse havde vi ikke ret meget lyst til at ligge her alligevel og vi sejlede til en lystbådehavn, der ligger lidt længere inde i bugten og hvor vi blev modtaget med åbne arme. Havnen ligger lidt uden for lands lov og ret, så tapas blev serveret på Troldand, tilberedt af Sten og husmoder-afløseren.

Mandag den 20. september 2010

Overliggerdag som blev brugt til at tage bussen ind til Santander og kigge på byen. En fin by med åbne pladser, dejlige forretninger og varmt vejr. 'Turen går til Nordspanien' anbefaler et restaurantkvarter omkring fiskerihavnen med gode fiskerestauranter. Der gik vi hen og fik en 'menu del dia' på tre retter med vin for 12 €. Rigtig fint.

Tirsdag den 21. september 2010

Jeg er af censuren blevet gjort opmærksom på, at jeg havde glemt at skrive, at vi på vej til Bilbao blev vi bordet af tolderne. Vi havde set, at der sejlede en toldkrydser forbi os, og Sten blev nok lidt skuffet over, at de var ligeglade med os. Det var de så kun et øjeblik. Så satte de en gummibåd i vandet og sejlede efter os og ville om bord. Det øsregnede, og der var meget grundsø. På grund af regnen gik de ned i kahytten for at udfylde papirerne. Når der er meget grundsø, så er Troldand ikke den rareste båd at være nede i, hvis man ikke har fået sine søben. Det havde tolderens assistent ikke! Vi fik næsten ondt af ham, mens han forsøgte at se professionel ud, mens han udfyldte de nødvendige papirer.

Tolderne (Aduana) på besøg på åbent hav i regnvej

Som det fremgår ovenfor så regnede det på turen til Bilbao, og det regnede meget! Vi har jo vænnet os helt fra at sejle i regnvej, så vi havde ikke klædt os ordentligt på, så vi blev våde. Især Leila.

Det blæste ret meget da vi stod op i her til morgen. Der var en tur på 90 sømil foran os til Gijon, så vi havde tænkt os at sejle natten over. Det var så et spørgsmål om at finde ud af, hvornår vi skulle af sted, hvis vi skulle være fremme om morgenen når det er blevet lyst. Vejrusdigerne mente, at vinden skulle tage af i løbet af dagen, så det var bare at vente. For at forberede os, tog vi et ordentligt frokostmåltid i sejlklubben, hvor vi sad og så ud over havet og bjergene. Efter frokost dasede rundt i havnen, og lå lidt på ryggen og læste.

Vejrusdigerne var gode nok. Hen på eftermiddagen tog vinden af, og vi sejlede ud af Santander klokken kvart over fem. Der var stadig lidt grund sø fra blæsevejret, men den forsvandt næsten i løbet af natten.

Onsdag den 22. september 2010

Det var fuldmåne og næsten skyfrit, så det var en dejlig lys nat. Vinden forsvandt helt, så det blev til en nat for maskine (16½time). Vi var i Gijon kvart i ti, og så var der dømt afslapning. Hen på eftermiddagen fandt vi kræfterne til at gå op og handle, vi skulle jo have middagsmad. Vi købte én oksekotelet (750 g). Det var dejligt, mørt kød, det kunne tygges med øjenvipperne.

Torsdag den 23. september 2010

Der er overdækket marked i byen. Det var formiddagens projekt at kigge lidt nærmere på det. Dejligt marked, hvor Sten og Leila handlede det allermest nødvendige til lidt tapas o.l. Om eftermiddagen var vi oppe i den gamle del af byen, hvor vi delte en flaske cider. Den bliver serveret ved, at tjeneren holder flasken i strakt arm over hovedet og glasset i strakt arm ned mod gulvet og så vipper han flasken. Noget af cideren rammer glasset noget gør ikke. Når der er cirka fire centiliter i glasset, kommer der ikke mere i, og så skal det drikkes med det samme, mens det er friskluffet og ny-ophældt. Tjeneren kommer så rundt og gentager dette nummer til flasken er tom. Om aftenen inviterede Leila os på middag i byen. Vi fandt et sted i den gamle bydel, der ligger lige bag ved havnen. Her fik vi lidt tapas til forret og så nogle fiskeretter til hovedret. Det var meget lækkert, det var faktisk noget af det bedste mad vi har fået på hele turen, og vi har fået rigtig meget god mad.

Fredag den 24. september 2010

Det så koldt og regnvejrsgtigt ud, da vi skulle endnu en tur til markedet. Det var nu ikke så koldt, men det regnede, og det ville ikke rigtigt holde op, så paraplyerne blev luftet. Vi fik handlet lidt til middag på det overdækkede marked. Det blev til lidt tapas (igen) og noget vi troede var cordon bleu. Det var det også, det var bare ikke lavet med skært kød, men ned hakket kød, men den var ok. Der blev i øvrigt fourageret, så vi slæbte en del plastikposer på vejen hjem. Denne indkøbstur bragte os til en del af byen vi ikke havde set endnu. Gijon er en dejlig by, som det tager lidt tid at få set.

På cideri iGijon

Lørdag den 25. september 2010

Gråd og sørgmodig afsked: Leila tog hjem i dag. Klokkeren kvart over ni skulle hun med bussen til Bilbao for at tage flyveren derfra. Vi fulgte hende til bussen.

Acorerne

Torsdag den 14. juli 2011

Så nærmer tiden sig til at husmoderafløseren kommer. Leila lander i Horta på Faial fredag, først på aftenen. Så kursen blev sat mod Horta klokken halv ti. Der var lidt vind fra nordnord-vest, så det gik meget stille og roligt der ud af. Vi så en flok delfiner, men de blev ikke hos os så længe, jeg tror vi sejlede for langsomt, til at de syns det var sjovt at følges med os. Motoren blev startet til sidst, da vinden næsten forsvandt helt, og det gik så for motor den sidste time. Da vi kom i land, måtte vi jo op på Café Sport, som er mødestedet for langturssejlere.... det var det engang. Nu er det et sted turister skal se, men det er meget hyggeligt, det har en særlig stemning. Her sad Mark og hans kone Anne. De gav øl, da det var vores første besøg her. Igen meget hyggeligt. Tilbage til båden lavede Sten spaghetti til os.

Fredag den 15.juli 2011

Uhhhh det er i dag husmoderafløseren kommer, det ser vi meget frem til. For at spare tid, gik Sten op og handlede, og jeg gjorde klar på båden. Det er nu ikke så svært, når der er Leila. Der plejer bare at gå fire et halvt minut, før hun har sine ting på plads og har fundet ud af status på provianten. Leila ankom ved 20-tiden, og efter de ovennævnte fire et halvt minut, gik vi ud for at spise. Vi stak lige hovedet ind i Café Sport før vi fortsatte til et spisested øst for havnen ud mod byens badestrand: Baia do Porto Pim.

Lørdag den 16. juli 2011

Vi vågnede ved at Leila var i gang med at lave morgenmad. Sten var også hurtigt ude og køjen og så hørte jeg: Hvordan havde du tænkt dig, at det stykke oksekød skal laves?? Altså, jeg var ikke kommet ud af køjen, så begyndte de at arrangere aftensmaden? Jeg behøvede nok ikke at skrive, at den samtale bidrog jeg ikke meget til. Klokkeren ti tog vi af sted for at sejle tilbage til Velas. Vinden stod i N-NNØ, så det var kryds, men det blev kun til et langt ben. Klokkeren kvart over tre var vi fremme. Der var ved at være fyldt op i havnen.

Leila blev også tvunget ud at gå ture og se på hortensia

men Sten fik talt os ind på en plads i bunden af havnen, hvor vi ligger helt fint. På kirketorvet fik vi os have en gin og tonic, og der sad vi så på første række, mens gæsterne til et bryllup ankom til kirken. Oksebøffen blev serveret med (her udfyldes teksten af billedredaktøren): Cole Slaw (lang diskussion med Leila om, hvorvidt der var tale om Cole Slaw, hvis der ikke var gulerødder i), stegte kartofler, små krydrede pølser og piri piri.

Søndag den 17. juli 2011

Feriedag: Jeg må indrømme, at jeg ikke er helt frisk. Jeg er blevet forkølet og er lidt mat, så jeg brugte det meste af dagen på, at have lidt ondt af mig selv, og lide lidt. Der var ekskursion op til byen, men der er ikke rigtig gang i byen sådan en søndag. Vi spiste en burger, og det var så det. Sten og Leila gik over og badede, mens jeg passede mig selv. Under morgenmaden havde jeg hørt: Sten har du karry om bord? Det har vi ikke. Svend og Lotta var ovre og 'ficka', og Lotta havde knapt sat sig, før hun også fik spørgsmålet om karry. Hun havde karry om bord, så de svinekoteletter vi havde om bord blev serveret med ananas i karry.

Mandag den 18. juli 2011

Morgenen var lidt sur. Vi havde det vejr, hvor disen nogle gange blev så tæt, at det blev til støvregn. Så vi lejede en bil, pakkede den med badetøj, vandresko og meget mere og kørte så vestpå. Vejret blev bedre op ad dagen, men vi tog os tid til at se på de små steder, så vi nåede

hverken at bade eller at gå; det må vi gøre en anden dag. Vi kørte ud langs sydkysten og tilbage langs nordkysten, som er meget forskellige. På nordsiden så vi igen de levende hegn med hortensia, vi havde set, da vi var ude at gå i sidste uge. Det er utroligt så smukt det er. Sydkysten er grøn; som Leila siger, at er der en lille revne mellem klipperne så vokser der noget. På både på nord- og sydkysten finder man så de såkaldte Faiãs, dvs. lave kystpartier, opstået når store dele af den stejle kyst er skredet ud i havet, meget frugtbar og intensivt udnyttet. De fleste af disse kan kun nås til fods eller med 4WD, men det lykkedes os at besøge Fajã dos Cupres med vores lejede Yaris. Det var en temmelig stejl ned- og opkørsel som Leila bestemt ikke nød, men et spændende sted at besøge. Igen i aften måtte jeg bide i det sure æble og lave mad. Det blev på en restaurant oppe ved den lille park midt i byen.

To flokke køer og os vi bil skulle passere hinanden i et vejkrøds

Tirsdag den 19. juli 2011

Efter en hård dag som turister er der ferie i dag. Sten og Leila handlede, og jeg plejede min forkølelse. Måske skal vi bade i eftermiddag.

Onsdag den 20. juli 2011

Nu skulle vi så se den del af Sao Jorge, som vi ikke så på vores biltur. Det blev først til en tur med bus til Ponta nord for Rosais. Det var en fin tur til fyret, og vi spiste vores medbragte müsli-barer og drak det medbragte vand. Leila havde ikke noget reelt problem med at gå. Det

viste sig nemlig, at hun havde hørt at der i Rosais, hvor vi skulle på bussen for at køre tilbage, var kolde øl, og så var der jo noget at gå efter. Det var nogle af de gode øl. Vi fik os også en sandwich, som lige dækkede det største hul i maven. Leila havde tracket turen på sin ny iPhone, - hun har en APP- det har vi også nu (Android)! Vi skal snart ud at gå igen og trackes på Endomondo.

Torsdag den 21. juli 2011

Lidt ondt i røven havde vi (red. bem: pigerne, men de har sgu' altid ondt i røven over et eller andet), efter vores tur, men det var slet ikke så slemt som sidst. Sten snakker meget med sin nye bedste ven havnefogeden, som vil have at Velas Marina skal være venner med os på Facebook. Der er så ordnet. Sten og Leila handlede. Det regnede om aftenen, men Angry Birds stillede op som altid og legede med Sten.

Fredag den 22. juli 2011

Afgang Velas: 8:40 og ankomst Horta 11:30. Det gik for maskine, for vi ville til Horta før de 14 hollændere, der lå i Velas kom til Horta. Vores første placering blev i tredje position uden på et skib som Sten omgående genkendte. Arne Hedlunds stålketj: Teddy, der nu sejler under Irsk flag. Da det først gik rigtigt op for ejeren, at vi kendte noget til hans skibs historie, var vi nærmest i familie, og vi blev inviteret over (på Irsk malt whiskey). Det blev faktisk et ret følelsesladet møde og den nye ejer (Nic[holas] Kats) havde kun begejstring og ros til sit skib og det håndværk, den var et udtryk for. I Horta tog hurtigt kontakt til North Atlantic Yacht Services, de kommer mandag og afmonterer radardomen. Uden på os, kom en af de 14 hollændere til at ligge, den hedder Beluga, lige som den båd Buller og Leila købte for snart mange år siden. Vi var for sent ude og handle, så den stod på Pasta Carbonara til aften.

Nick og hans ven Pat på 'Teddy'

Lørdag den 23. juli 2011

Fra morgenstunden af var Sten om sig, og fik fat i havnefogeden og vi flyttede til bedre plads, hvor vi ligger ved en y-bom på en ponton. Det var lidt tungt at ligge op ad en betonmole med en meters tidevand, så det var fint. Nu må vi se hvor længe vi kan ligge her. Vi gik på markedet (og det er her, menuen bliver diskuteret første gang), vi daffede lidt rundt og vi spiste frokost på Café SPORT, (anden gang aftenens menu blev diskuteret var det, hvorledes bøunnerne skulle tilberedes). Så var der fri leg, det betød for mig at jeg faldt omkring med en bog. Jeg må ikke lave mad, dakvaliteten af Troldands køkken ikke er for god. Som Jørgen (Holm, Kerteminde) siger: Man tager kun til Acorerne for madens skyld, hvis man elsker blodpølse og ananas. Jeg vil ikke gå i vejen i pantryet. Så da jeg ser, de harsat de små ting frem på bordet, som vi skal have til maden.... Så begynder jeg at dækkebord. NEJ - du skal ikke dække bord lige nu, der skal lige tages nogle billeder (til opskriftsamlingen, kommer senere)! Jeg tror vi alle glæder sig til, at jeg bliver rask, jeg fylder lidt for meget, når jeg ikke li'smn' kan bidrage til fællesskabet, og hvor vil jeg gerne snart blive rask.

Søndag den 24. juli 2011

Den hostesaft vi købte i går virker! Den løsner og det er rigtig godt, det kan godt være at jeg vil blive diskvalificeret i Tour de France på grund af doping, men det kan jeg godt leve med.

Mandag den 25. juli 2011

Sten og Leila tog af sted på en bustur rundt på øen. Jeg havde det ikke godt, og havde set frem til at læse lidt i min historiebog. Da de tog af sted lagde jeg mig på køjen... og sov! Jeg vågnede, da de trampede i dækket. Så det blev ikke meget jeg fik læst. Problemet med radaren skal vi jo have fundet en løsning på, og da det er en periodisk fejl, så er det lidt af en detektivopgave. Sten havde en aftale med Peter fra Mid Atlantic Yacht Service, og de kom faktisk tre mand høj fra for at kigge på det. En til at blive sendt i masten, en til at hejse ham, der skal i masten, og så ham der ved noget om radarer til at dirigere operationen. Fejlen er ikke lokaliseret endnu, men det er indsnævret til at være ved ledningen ind i,- eller i selve radardomen. Sten skal nu gennemføre en langtidstest og snakke med radarmanden i morgen, for da han gik så kørte radaren i fin stil. Leila tog på stranden, og jeg havde travlt med at passe min sygdom. Skibslægen granddokter Peter har anbefalet noget medicin som nu afprøves. Sten lavede aftensmad: vietnamesiske rejer, de var rigtig dejlige.

Tirsdag den 26. juli 2011

Endnu end dag, hvor der er dømt fri leg. Det passer mig fint, for jeg har ikke sovet for godt i nat, jeg sad op på køjen i kahytten, så jeg kunne trække vejret og ikke forstyrrede Sten, når jeg hostede. Langtidstesten af radaren gik fint i går aftes flere timer uden problemet, flere gange på stand-by og tilbage igen og endelig flere nedlukninger og opstarter; alt helt uden problemer. Her til morgen startedes den så op igen og uden problemer. Vi begyndte at blive optimistiske, men så efter en halv time stod den af igen, og Sten fik sig en snak med eksperten. Nu er problemet snævret ind til at det kan være: selve motoren (mest sandsynligt) eller en printplade; det kan ikke afgøres uden at sende dommen til Lissabon. Alternativt kan man chance og skifte bare motoren, printpladen, begge dele eller hele dommen. Nu må vi så have priserne på dette, og så skal der nok snart tages en heroisk beslutning. Selv om det var fridag, tog vi os sammen til at

gå over på det hvalmuseum, der er ved Porto Pim. Der har tidligere været en stor hvalfangst her på øerne og alle øerne har haft et hvalkoger. Ikke alle steder er det bevaret, men det er det her. Det er meget fint lille museum, men jeg mangler altså nogle tekster eller billeder, der kan illustrere hvad der er sket. Der var dog en fin lille dokumentarfilm om hvalfiskeri i 70'erne, interessant og uden pladderromantik, men med reel oplysning om en nu forsvunden fangerkultur.

Onsdag den 27. juli 2011

Mit projekt i dag blev at tage på hospitalet, stadig hoste, og nu vil jeg gerne vide, om forkølelsen har sat sig på lungerne. Sten og Leila tog til Pico for at leje en bil eller i en taxa se på øen. Heldigvis bliver vi her en uge til, så jeg har stadig mulighed for at komme derover. Bruno og Kirsten skal jo også se øen (at de ved det!). Hospitals-oplevelsen var ok, ingen lyde fra mine lunger, og ingen feber, fik tilbudt nogle inhalationer, som jeg tog imod: tre stk. med en halv times mellemrum, men det lettede da lidt, og så noget mere medicin. Så jeg tog tilbage til båden og faldt i søvn med det samme jeg lagde mig i cockpittet. Der er altså ikke meget krudt i mig. De rejsende kom tilbage ved femtiden, og hvordan der er på Pico, bliver beskrevet, når jeg selv har været der. Her skal der ikke stå andenhandsberetninger.

Torsdag den 28. juli 2011

Argh! Endnu en nat med hoste, men selv om det var slemt er jeg dog optimistisk, det går dog fremad. Sten er gået i gang med at male den troldand, der ifølge traditionen skal efterlades her på molen i Horta, når vi er taget af sted. Skabeloner og maling har været på plads længe, så nu skal vi have det gjort. Alle moler her i havnen er overmalet af besøgende bådes efterladte billeder. Ifølge overleveringen takker man for en heldig overfart (og lykkelig fortsættelse af rejsen) gennem at male dette billede.

Fredag den 29. juli 2011

Kære dagbog, jeg må indrømme, at jeg ikke har skrevet en linie siden, der sidst blev lagt

noget på nettet. Det skyldes den slendrian, der er et resultat af en dyb tilstand af ferie og den afslapning, der naturligt følger deraf, og måske også mit helbred, for jeg har faktisk været meget, meget træt. Men for ikke at forvirre de trofaste læsere, vil jeg fortsætte den kronologiske gennemgang af besætningens liv i Horta på Faial:

Kunstneren arbejder på vores visitkort i Horta havn

Husmoderafløseren / sygehjælperen aka. Leila rejste fra os, og vi spekulerede meget over hvordan livet mon skulle forme sig fremover: Hvad skulle vi snakke om, når vi ikke kunne starte dagen med spørgsmål som: Hvordan skal kyllingen laves? Hvad tid åbner/lukker markedet? Har vi den frugt og de grøntsager der skal til.....? Nu må jeg så se, om der kommer en sag fra gasterne fagforening, fordi der ikke stod noget i Leilas kontrakt om sygepleje. Og Sten var bekymret over hvordan han skulle holde mig i ro, så jeg ikke hostede så meget. Men nu måtte vi jo se! Jeg sov ret meget den dag, og Sten redigerede billeder til hjemmesiden.

Balearene

Fredag den 12. juli 2013

Leila kommer til Cuiuatadella i aften! Vi har bestil tre nætter igen i Cuiuatadella, så vi tog tidligt af sted fra Cala Addaya, og da der ikke var nogen vind sejlede vi de små tredive sømil der er for maskine. Vi var fremme klokken halv to, udfyldte papirer og spiste frokost. Nu mangler vi bare at gøre pigeværelset klart, så kan hun bare komme an. Der er Mahon gin i barskabet, tonic i køleren og Sten har forberedt et større udvalg af pintxos; så overlever vi nok det første par timer.

Man behøver ikke at afvige fra sin sædvanlige diæt når man er ude at rejse

Fredag den 19 juli 2013

Citudadella var vi blevet forelskede i, da vil sejlede ind ad fjorden første gang vil kom hertil. Heldigvis var Leila med på at flyve videre fra Palma til Menorca, så hun også kunne opleve denne dejlige by. Vi hyggede os ved at gå rundt i byen få noget at spise, blandt andet fik vi afprøvet en restaurant, vi havde fået anbefalet af nogle englændere vi havde mødt i Addaia, 'El Horno'. Vi var ude at bade på en bystrand, hvor vandet var meget varmt. Det er en cala, hvor kun de lokale og de spanske turister kommer. Forretningerne skulle også studeres, og da Leila skulle have sandaler, stillede jeg mig til rådighed med råd og vejledning. Leila købte tre par sko på under et døgn, det synes jeg var en fin præstation. Efter opholdet i Ciutadella sejlede vi til Mallorca, hvor vi havde vi så bestilt plads i Porto Pollenca. Dejlig sejltur, og vi havde fin vind, selv om de havde lovet vindstille. Selv om

Porto Pollenca ligger lige nord for et af 'turiststøgene' på Mallorca (Alcúdia) er det et behageligt relativt 'low key' sted, hvor der er en badestrand lige ved siden af havnen. Vi badede morgen og aften. Sten opgav aftenbadningen, da var vandet nået op på 28° og det mener han er for vammelt. Det er blevet varmt nu, der bliver ikke lavet ret meget i siestaen. Jo, vi bruser os over med vandslangen, som bliver rullet ud lige så snart vi kommer i havn

Bodstrappen 256 trin i Pollenca

Vi måtte jo også vise Leila Pollenca by, hvor vi tidligere var med Tina og Niels, og hvor vil fik et rigtig dejligt måltid mad. Vil tog bussen derop, og endnu en gang slentrede vil rundt i byen og nød atmosfæren. Denne gang fandt vil også bodstrappen. En trappe med 256 trin, som man i påsken skal kravle op ad. Det er lykkedes os at være Pollenca to gange uden at se den, men alle gode gange tre, denne gang lykkedes det. Vil fandt det gode spisested og fik os en dejlig frokost menu til en særdeles rimelig pris. Nu hvor vi er i højsæsonen på Mallorca, er der mange mennesker, og da er det altså rart med det system de har med bestillinger af havnepladser over internettet, det giver ro på, at vi ved vi ikke skal knokle rundt for at finde en plads.

Sóller var det næste stop på vores sommer cruise. Så efter tre dage i Porto Pollenca sejlede vi til Sóller. Vil fik fin vind og havde den med os, det blæste mellem 2 og 7 m/s. Turen gik tæt under nord- og nordvestkysten; det er en noget rå og barsk kyst, og vi nød at det var stille og roligt vejr. Det var så roligt, at Sten var på kontoret og fik ordnet billederne fra Menorca.

Alle siger man skal opleve Port de Sóller. Da vi var her for otte år siden, og så vi det fra land. I januar måned lignede det en hyggelig lille by i bunden af en nærmest cirkelrund bugt, med en meget lille havn for de lokale fiskere. Det var dengang og om vinteren! Nu er her plads til 300 både, der er turister i rå mængder, der er sejl og motorbåde i alle størrelser og der er rigtig gang i den.

Sporvognen fra Port Sóller til Sóller

Fra Port de Sóller til Sóller kører der en sporvogn. Det er en flot tur gennem citrus lunde. Da vi kom til Sóller var der marked i byen. Der var rigtig mange turister og vi hørte meget dansk, da Spies har rejser hertil. Der lå endda et dansk skib ved broen, da vi kom tilbage til Port Sóller. Det var Svend og Kirsten, der har sejlet rundt hernede i to år. De har båden liggende ved en bøjede ude i bugten, men kommer herind, når de har lyst. De har også en båd liggende i Grækenland. Det er deres gamle båd de ikke har fået solgt endnu. For at få flyttet udstyr fra den gamle båd til den nye, har de kørt deres bil, først til Grækenland for at samle ting op og så videre til Spanien, og har nu bilen herovre på Mallorca. Sikke en tur. De har planer om at lave noget dagcharter, og med alle de turister der er her, er det sikkert en god ide. De venter pt. på at få tilladelsen.

Af en af marineroerne her i Port de Sóller, var vil blevet anbefalet en restaurant, La Lua. Leila inviterede. Der ville vil op for at spise paella. Fik plads på tagterrassen med udsigt over Porto Sóller og hele bugten. Da vil så spisekortet, skiftede vil mening og valgte en baccalau i Alli Oli, det fortrød vil ikke. Da vil så på Leilas

sidste aften skulle have den paella vi ikke fik i første omgang, havde Sten og Leila planlagt, hvor det skulle foregå, men i sidste øjeblik skiftede de mening, og vil gik tilbage til La Lua og spiste vores paella der, igen en kulinarisk oplevelse på tagterrassen.

Afskedsmiddag med Leila på tagterrassen hos La Lua, Port Sóller

Søndag den 21. juli 2013

Leila skulle med et fly fra Palma ved middagstid i dag, så vi måtte sige farvel ved nitiden.

Det har været rigtig hyggeligt at have pige ombord, men Stens vægt som var begyndt at falde, falder ikke mere.

Sicilien

Mandag den 23. juni 2014

I aften kommer Leila her til Trapani på Sicilien, så jeg nettede båden let og flyttede alt det, der til daglig ligger i pigeværelset og ud i vores 'master bed-room'.

Leila ankom planmæssigt klokken klokken tyve minutter i ni, men ikke på busstationen, hvor vi stod og blomstrede, men bussen havde sat hende af midt på strandpromenaden, for det er jo dertil de fleste turister skal. Vi fandt dog hinanden og vandrede i samlet trop ned til Troldand. Til aften tryllede Sten et udvalg af antipasti frem, til det nød vi lidt rødvin.

Tirsdag den 24. juni 2014

Som lovet af meteorologerne fik vi blæsevej, men det var indregnet i planerne, så i dag stod det på bytur i Trapani, som vi er kommet til at holde meget af. På grund af blæsevejret var fiskemarkedet hurtigt overstået, alle bådene lå i havnen, så der var ikke meget at sælge. Sten fik sat penge ind på sit TIM kort hos en Tabaci. Frokostpizzen spiste vi der, hvor Sten og jeg spiste sidst, på et af de lokale pizzeriaer. Om aftenen spiste vi på en lokale restaurant, hvor vi fik en let middag til hvilken vi nød lidt rødvin.

Onsdag den 25. juni 2014

Højt oppe, på det nærmeste bjerg lige bag Trapani, ligger Eliche. Også en af de byer, hvor alle har været: Fønikiere, grækere, romere, normanner og nu turisterne; en utrolig smuk by, med en flot udsigt. Der går en tovbane derop (>750m), så den tog vi. En flot tur. Sten og Leila havde fulgt min vurdering, at det ikke var nødvendigt, at tage cardigan eller trøje med. Man er vel geograf og ved godt at temperaturen falder 1 grad pr. 200 m, og det var da også med i min beregning, men jeg havde ikke set stignings-tågen og -regnen komme! Nå, en lidt kølig oplevelse og udsigten kom og gik! Vi tog også svævebanen tilbage. Marinaen havde arrangeret 'transfer' til svævebanestationen, vi var blevet kørt derud, men det tog noget tid, da de skulle hente os; vi kom dog tilbage i god ro og orden. I Eliche havde vi spist en rigtig lækker frokost-menu til bare € 15 (incl vin), så vi fik aftensmad bestående af brød, pålæg, skinke og ost.

Med svævebanen til Eriche

Torsdag den 26. juni 2014

Som planlagt var vejrudsigten fin, vinden var taget af og klokken kvart i ti tog vi af sted fra Trapani med kurs mod Favignana, en ø, der ligger 10 sømil ud for kysten som den største af de tre øer i Isole Egadi. Der var vi så lidt i elleve. Favignana skulle angiveligt være det sted hvor Odysseus strandede og hvor heksen Kirke omdannede hans mænd til grise (ordentligt efteri gymnasiets timer i oldtidskundskab). I dag et dejligt sommersted, med lokale turister. Vi udforskede byen omkring havnen, drak lidt kaffe og gik over og så på tunfabrikken ude fra. Tunfabrikken, var i øens storhedstid øens vigtigste indtægtskilde.

Og så var det i dag Sten lige pludselig måtte intensivt på kontoret. For snart et par måneder siden havde han sendt en artikel til Båd-magasinet, men ikke hørt en lyd, ja faktisk end ikke en kvittering på at den var modtaget. Nå ja, selvom det var lidt underligt, er bladet jo i sin gode ret til at bestemme, hvad de kan bruge, og artiklen var måske lidt vel lang. Og så lige pludselig i går aftes, lå der en beklagelse på den manglende reaktion, samt besked om at man vil bringe artiklen i to dele med første del allerede i augustnummeret.

Den gamle tunfabrik på Favignana. I bjælkerne hang

Og her til morgen så yderligere instruktioner bl.a. om illustrationer i høj opløsning samt spørgsmål om, hvordan artiklen kunne deles. Så der blev travlt. Café Troldand serverede panerede kylling med stegte auberginer til.

Fredag den 27. juni 2014

Inden det blev for varmt ville vi gå en tur over på øens nordside, hvor der er læ i dag. På vejen så vi tunfabrikken, og fik en guidet rundtur. Da vi kom stod der en sød pige i porten og bød os velkommen og fortalte os, at der lige nu startede en guidet tur på italiensk, og at der ikke var nogen på engelsk. Hun forsvandt et øjeblik. Da hun kom tilbage sagde hun, at hun gerne ville vise os rundt på engelsk, for at træne sit engelske. Så vi fik en special rundvisning, hun var utrolig sød og vidende, og det var en rigtig fin oplevelse. Derefter gik vi så over til en strand på sydsiden, hvor vi fik os en øl inden vi gik tilbage over øen til Troldand. Fredagsmenuen på Café Troldand: Salat med bacon, saltede mandler og ricotta.

Lørdag den 28. juni 2014

Vi havde overvejet om vi skulle tage til Marsala ca. 10 sømil eller til Sciacca ca. 50 sømil. Det endte med, at vi besluttede os til at sejle den længere tur til Sciacca. Så vi stod tidligt op og tog af sted kvart over syv. Der var ikke meget vind, og det der var kom (som det er blevet sædvane) lige agten fra. Ind imellem havde vi glæde af sejlene, som vi satte, men maskinen gik hele tiden. Det blev lidt lettere, da vi drejede østover så vi fik vinden lidt mere tværs. Undervejs passerede vi de (vistnok) meget berømte fønisk græske tempelruiner ved Selinunte, som man så tydeligt inde på kysten i disen (i det mindste med kikkert) og Sten fik da også taget et fint billede med sin (kun sjældent brugte) 300 mm telelinse. Vi var i havn kvart over fire. Byen ligger op ad bjerget og vi kravlede op til den øverste del af byen, hvor vi spiste pizza med vin på kande, kaffe og grappa samt alle tiders udsigt over byen (med igangværende tre-dages byfest) og havet.

Søndag den 29 juni 2014

Der er som sagt byfest i disse dage, der er boder over alt og fest i havnen, folk hopper i havnen og der er tivoli på den anden side af havnen, og

der har også været kapsejladt i dag. Endnu en gang skulle vi ud at gå inden det blev for varmt. Vi havde set en mærkelig bygning oppe på bjerget øst for byen ved Hotel del Terme. Vi havde gættet på, at det var en teaterbygning. Det var det så også. (Leila googlede:) MEN den har aldrig været i brug. Da den var færdig kunne man ikke finde driftsmidlerne, så den står nu tom, man har vist endda også tømt den for inventar. Sørgeligt! Jeg ved ikke hvad der er mest sørgeligt, at den aldrig kom i drift, eller at den overhovedet blev bygget, for den er ikke køn!

Café Troland serverede Penne Amatricana.

Søndag den 6. juli 2014

Det er sol og det er sommer, det er søndag, alle -eller det mindste mange- af de lokale er på vej de til deres fiskebåde med is og fiskestænger for at tage på havet og fiske, så der er liv omkring os. Stens computer kan ikke få bluetooth forbindelse med printeren (det havde den indtil han skiftede patroner og skulle line de ny op?), så han er på kontoret. Vi er stadig i Sciacca.

Udsigt over Sciacca

Vi ligger billigt (relativt), her er hyggeligt og byen er dejlig. Når her er billigt skyldes det nok, at her ikke er ret mange faciliteter, blandt andet er her ikke bruser og Wi-Fi, men vi har jo vores TIM forbindelse og vores brusehoved til vandslangen, så vi klarer os.

Leila tog af sted i onsdags og havde, en problemfri tur herfra med bus til lufthavnen i Palermo og videre med fly via Rom. Så nu er vi alene, og det må vi så prøve at vænne os til. Jeg har ikke lavet ret meget ud over læse, strikke og gå ture i byen. Der er egentlig ikke ret langt op til byen, men det er stejlt, 246 måske 248 trappetrin til 1. niveau, hvorfra det så bare

fortsætter opad ad små kringlede gyder med flere trapper, så det er godt for konditionen....., men det skal ikke gøres i middagsheden.